

Torek, 23. november 2010

25. ceni trud odbora SPS za socialne zadeve in okolje, vložen v poročilo o delu otrok, in njegovo namero o preučitvi in pripravi razprave na temo okolja ter socialnih razmer v državah AKP;
26. prav tako pozdravlja v letu 2009 sprejeta poročila in resolucije o podnebnih spremembah, po zaslugi katerih je lahko SPS izrazila svoja stališča na vrhunskem srečanju v Københavnu;
27. z zadovoljstvom ugotavlja, da nevladni akterji vedno pogosteje sodelujejo na zasedanjih SPS, kar se je izkazalo v razpravi, ob zaključku katere je bila sprejeta omenjena izjava iz Port Moresbyja o sedanji svetovni krizi, kakor tudi s poročili gospodarskih in socialnih partnerjev o sporazumih o gospodarskem partnerstvu, predstavljenih na zasedanju SPS v Ljubljani;
28. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, svetu AKP, predsedstvu SPS ter vladama in parlamentoma Češke in Angole.

Vidiki civilnega, trgovinskega in mednarodnega zasebnega prava v akcijskem načrtu izvajanja stockholmskega programa

P7_TA(2010)0426

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. novembra 2010 o vidikih civilnega, gospodarskega, družinskega in mednarodnega zasebnega prava v Akcijskem načrtu za uresničevanje Stockholmskega programa (2010/2080(INI))

(2012/C 99 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 67 in 81 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. junija 2009 z naslovom Območje svobode, varnosti in pravice za državljane (KOM(2009)0262), ki vsebuje pregled prednostnih nalog Komisije glede območja svobode, varnosti in pravice (OSVP) za obdobje 2010-2014, njene ocene haaškega programa in akcijskega načrta (KOM(2009)0263) in z njo povezane preglednice izvajanja (SEC(2009)0765), pa tudi prispevkov nacionalnih parlamentov, civilne družbe ter agencij in organov EU,
- ob upoštevanju dokumenta predsedstva Sveta z dne 2. decembra 2009 z naslovom Stockholmski program – Odprta in varna Evropa za državljane (17024/09),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2009 o stockholmskem programu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. aprila 2010 o akcijskem načrtu izvajanja stockholmskega programa (COM(2010)0171),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. junija 2010 o izobraževanju pravosodnih organov – stockholmski akcijski načrt ⁽²⁾,

⁽¹⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 12.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0242.

Torek, 23. november 2010

- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

- ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za mednarodno trgovino ter Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7-0252/2010),

- A. ker je območje svobode, varnosti in pravice v skupni pristojnosti Unije in držav članic,

- B. ker člen 67 PDEU poudarja spoštovanje različnih pravnih sistemov in tradicij ter olajšanje dostopa do sodnega varstva, zlasti s pomočjo načela vzajemnega priznavanja; ker to zahteva vzajemno zaupanje, to pa zahteva boljše razumevanje različnih pravnih tradicij in metod,

- C. ker je bil od časa, ko je Unija prvič dobila pristojnost za pravosodje in notranje zadeve in ko je bilo posledično ustanovljeno območje svobode, varnosti in pravice, storjen velik napredek na področju civilnega prava, ki je temeljil in gradil na različnih medvladno sklenjenih konvencijah o mednarodnem zasebnem pravu; ker Komisija zdaj predlaga zelo ambiciozen načrt, ki izpolnjuje številne zahteve, ki jih je Parlament nedavno postavil,

- D. ker je v luči tega ambicioznega načrta in pomembnih dosežkov, ki jih je EU že naredila na tem področju, čas, da stopimo korak nazaj in razmislimo o tem, kaj počnemo na področju civilnega prava, predvsem zato, da sprejmemo bolj strateški in manj razdrobljeni pristop, ki bi temeljil na pravih potrebah državljanov in podjetij pri uveljavljanju njihovih pravic in svoboščin na notnem trgu; ob upoštevanju dejstva, da je težko sprejemati zakonodajo na področju v skupni pristojnosti, kjer usklajevanje pogosto ni možno in se je treba izogibati prekrivanju, ter je zato treba spoštovati in omogočiti popolnoma različne pravne pristope in ustavne tradicije, pa tudi na novo določiti pristop Unije do tega področja zaradi boljšega razumevanja, kaj želimo doseči in kako se najboljše spopasti s težavami, kar bi bilo del širšega načrta; ker je bistveno osredotočiti se predvsem na zagotavljanje funkcionalnosti ukrepov, ki so bili že sprejeti, in utrjevanje že doseženega napredka,

- E. ker, če pogledamo, kar je bilo doseženo na območju svobode, varnosti in pravice, imamo najprej usklajevanje predpisov mednarodnega zasebnega prava, ki je hitro napredovalo; ker je mednarodno zasebno pravo najustreznejše sredstvo za vzajemno priznavanje in medsebojno spoštovanje pravnih sistemov in ker je obstoj klavzule javnega reda zadnja zaščita nacionalnih ustavnih zahtev,

- F. ker je naslednja stopnja usklajevanje ali približevanje, ki je primerno za nekatera področja, kjer je standardizacija zaželeno, če že ne bistvena – denimo na področju varstva potrošnikov, vendar na katero se je v območju svobode, pravice in varnosti možno sklicevati le v omejenem obsegu,

- G. ker bo priprava osnutka evropskega pogodbenega prava ena najpomembnejših pobud za območje svobode, varnosti in pravice v prihodnjih letih ter lahko privede do tako imenovanega neobveznega 28. režima civilnega prava kot alternative tradicionalnemu načinu usklajevanja zakonodaje na posebnih področjih,

- H. ker, nazadnje, obstajajo samostojni instrumenti in ukrepi na področju procesnega prava; ukrepi na teh področjih so na več načinov ključni za obravnavanje čezmejnih sporov, saj ne glede na to, do kakšne mere je materialno pravo usklajeno, se državljanji in podjetja srečujejo z ovirami v obliki nacionalnega procesnega prava,

Torek, 23. november 2010

- I. ker bi bilo treba na soobstoj različnih pravnih sistemov v Uniji gledati kot na prednost, ki služi kot navdih za pravne sisteme po vsem svetu; razhajanja med pravnimi sistemi vseeno ne bi smela biti ovira za nadaljnji razvoj evropskega prava; ker jasna in konceptualna razhajanja med pravnimi sistemi sama po sebi niso problematična; ker je treba vseeno odpraviti škodljive pravne posledice za državljane, ki izhajajo iz teh razhajanj; ker bi bilo treba uporabiti koncept regulatornega posnemanja ali pristop „od spodaj navzgor“, in sicer prek spodbujanja gospodarskih in intelektualnih izmenjav med različnimi pravnimi sistemi; ker sposobnost razumeti in obvladovati razlike med našimi pravnimi sistemi lahko izvira le iz evropske pravosodne kulture, ki jo je treba negovati s pomočjo širjenja znanja in s komunikacijo, s preučevanjem primerjalnega prava in z drastično spremembo načina poučevanja prava na univerzah ter sodelovanja sodnikov pri svojem izobraževanju in strokovnem razvoju, kakor je obrazloženo v resoluciji Parlamenta s 17. junija 2010, vključno z dodatnimi prizadevanji, da se premagajo jezikovne ovire; ker je treba o tem razmišljati in to načrtovati sedaj, čeprav bo zahtevalo čas,
- J. ker bi bilo treba medtem spodbujati in podpirati več dialoga in strokovnih stikov na evropski ravni, da se omogočijo spremembe v poučevanju in da se programi določajo v skladu s potrebami odvetnikov, njihovih strank ter trga kot celote; ker bi morale prihajajoče sporočila Komisije o akcijskem načrtu o evropskem usposabljanju za vse pravniške poklice upoštevati različne tradicije in metode poučevanja, pa tudi različne potrebe odvetnikov, ki delujejo na različnih geografskih območjih ali na različnih področjih, ter obenem spodbujati izmenjavo najboljše prakse,
- K. ker je bistveno, da se pri izgradnji evropske pravosodne kulture upoštevajo odvetniki; ker je sicer samoumevno, da države članice in nacionalni poklicni organi ohranijo odgovornost za določanje najprimernejšega usposabljanja, s katerim se odzivajo na potrebe odvetnikov in njihovih strank v vsaki državi članici skladno z načelom subsidiarnosti, ter da so nacionalni poklicni organi v najboljšem položaju, da ugotovijo, katere so te potrebe, saj so bližje odvetnikom in trgu, na katerem ti delujejo, vseeno pa imajo ti organi bistveno vlogo tudi na evropski ravni; ker je nujno vključiti obstoječe strukture, zlasti univerze in poklicne organizacije, ter graditi na njih; ker je treba opraviti temeljito revizijo usposabljanja sodnikov in odvetnikov ter univerzitetnih učnih programov; ker je treba spodbuditi resen razmislek o tem, kako lahko Unija pri tem učinkovito pomaga, in spodbuditi pristojne nacionalne organe, da sprejmejo odgovornost za ta projekt,
- L. ker ravno to sestavlja Evropo in je izziv za območje svobode, varnosti in pravice ter tega ne bi smeli razumeti kot protislovnega za razvoj in poučevanje resnične evropske pravne kulture,
- M. ker določba iz preambule Lizbonske pogodbe „da položijo temelje vse tesnejši zvezi med narodi Evrope,“ zahteva zmanjšanje dejanske in občutene razdalje med Evropsko unijo, njenim pravom in njenimi državljani,
- N. ker mora pravo Unije služiti državljanom, zlasti na področju družinskega prava in osebnega statusa,
- O. ker mora Komisija zagotoviti, da se v stockholmskemu akcijskemu načrtu resnično odražajo potrebe posameznih državljanov in podjetij, zlasti majhnih in srednjih podjetij, po več Evrope (kar zadeva mobilnost, pravice zaposlenih, potrebe podjetij, enake možnosti) ter da se v njem istočasno spodbujata pravna varnost in dostop do hitrega in učinkovitega sodnega varstva,
- P. ker je treba v zvezi s tem vedno večjo pozornost nameniti poenostavitvi mehanizmov pravosodja in pravosodnih sistemov ter zagotavljanju jasnejših in dostopnejših postopkov, ob upoštevanju potrebe po nižanju stroškov, zlasti v sedanjih gospodarskih okoliščinah,
- Q. ker poudarek na avtonomiji strank v nedavnih pobudah EU glede občutljivega vprašanja družinskega prava z mednarodnimi posledicami, če se ne uporabijo jasne omejitve, prinaša tveganje, da se omogoči nesprejemljiva praksa izbiranja najugodnejšega sodišča,
1. čestita Komisiji za predlagani akcijski načrt;

Torek, 23. november 2010

2. vseeno meni, da je pravi čas za razmislek o prihodnjem razvoju območja svobode, varnosti in pravice in poziva Komisijo, naj začne široko razpravo, ki bi vključevala vse zainteresirane strani, zlasti sodnike in odvetnike;
3. poziva Komisijo, naj nujno – v obliki naknadne ocene učinka – zabeleži izkušnje z ukrepi, ki so bili že sprejeti na področjih civilnega in družinskega prava, da se oceni njihova učinkovitost in ugotovi, v kakšni meri so se izkazali za učinkovite pri izpolnjevanju svojih ciljev in zadovoljevanju potreb državljanov, podjetij in odvetnikov; meni, da bi bilo treba istočasno opraviti raziskavo, ki bi zajela zlasti nacionalna ministrstva za pravosodje, pravniške poklice, poslovni svet in združenja potrošnikov, da bi se ugotovilo, na katerih področjih so potrebni in zaželeni novi ukrepi s področja pravosodnega sodelovanja v civilnih zadevah;
4. poziva Komisijo, naj ukrepa v skladu z resolucijo z dne 17. junija 2010 o izobraževanju pravosodnih organov, ob tem pa naj se posvetuje s Parlamentom;
5. ponovno poudarja potrebo, da se uporabijo vsa razpoložljiva sredstva za vzgojo evropske pravosodne kulture, zlasti s pomočjo pravnega izobraževanja in usposabljanja;
6. priporoča, naj bodo programi izmenjave po zgledu programa Erasmus, ki so predlagani v akcijskem načrtu, le ena v vrsti pobud, ki spodbujajo navpično in vodoravno komunikacijo med nacionalnimi in evropskimi sodišči; opozarja na dejstvo, da bo Parlament naročil študijo, ki bo pregledala stanje nacionalnih programov izobraževanja in šol za pravosodne organe, da se tudi opredelijo najboljše prakse na tem področju;
7. ugotavlja, da bi morale biti obstoječe nacionalne izobraževalne institucije in omrežja, ki so glavni dejavniki pri izvrševanju prava Unije v državah članicah in imajo neposreden stik z nacionalnimi sodišči in pravosodnimi organi ter poglobljeno razumevanje nacionalne pravne kulture in potreb, sredstvo za razvoj skupne evropske pravosodne kulture;
8. meni, da bi bilo mogoče začeti z vzpostavitvijo rednega foruma, kjer bi lahko sodniki vseh stopenj s pravnih področij, kjer se pogosto pojavijo čezmejna vprašanja, kot so denimo pomorsko, gospodarsko in družinsko pravo ter odškodninske zadeve, razpravljali o nedavnih področjih pravnih sporov ali težav, da se spodbudi razprava, izgradijo stiki, ustvarijo kanali za komunikacijo in sodelovanje in se izgradita vzajemno zaupanje in razumevanje; meni, da bi temu lahko bilo v pomoč dejavno sodelovanje univerz in odvetnikov;
9. meni, da bi morala Komisija podpirati sedanji učinkovit dialog in komuniciranje med evropskimi poklicnimi organi na področju prava v okviru Sveta odvetniških združenj Evrope (CCBE); meni, da bi bilo to mogoče uporabiti kot podlago, na kateri bi se oblikovale nadaljnje pobude za čezmejno usposabljanje, ki jih pripravijo poklicni organi v partnerstvu z drugimi evropskimi zainteresiranimi stranmi, kot je akademija za evropsko pravo;
10. ceni velikodušno financiranje Komisije za mednarodne projekte pravnega usposabljanja na področju civilnega prava, vendar obžaluje, da je zelo težko dostopati do financiranja in ga učinkovito uporabljati, predvsem zaradi neprožnosti sedanjega sistema; poleg tega opaža težave pri vračanju stroškov, ki nastanejo s programi usposabljanja, ki se sofinancirajo, ter dejstvo, da organizacija takšnih programov pomeni, da zadevne poklicne organizacije vežejo velika denarna sredstva za dolgo obdobje zaradi zahtev, ki jih postavlja Komisija; zato poziva k prožnejšemu in inovativnemu pristopu s strani Komisije, da se organizacijam brez večjega toka denarnih sredstev omogoči, da zaprosijo za vodenje projektov usposabljanja;
11. ugotavlja, da obravnavanje prava Unije kot posebnega predmeta v pravnem izobraževanju ter v izobraževanju in usposabljanju pravosodnih organov povzroča marginalizacijo; zato priporoča, da učni načrti za pravno izobraževanje in usposabljanje vključijo pravo Unije v vsako temeljno učno področje; meni, da bi primerjalno pravo moralo postati ključni element univerzitetnih učnih načrtov;

Torek, 23. november 2010

12. ob upoštevanju, da sta izobraževanje in usposabljanje primarno v pristojnosti držav članic, poziva Komisijo, naj začne dialog z vsemi, ki so odgovorni za pravno izobraževanje, da se dosežejo ti cilji; priporoča tudi, da bi se na daljši rok od pravnikov zahtevalo, da imajo praktično znanje vsaj enega dodatnega jezika Unije; meni, da bi bilo mogoče ta cilj podpreti takoj prek večjega financiranja in spodbujanja za študente, da se med svojim študijem prava udeležijo programov, podobnih programu Erasmus;

13. ob upoštevanju ambicioznega cilja stockholmskega programa, da se polovici evropskih sodnikov, tožilcev, zaposlenih na sodiščih in drugih strokovnjakov, ki so vključeni v evropsko sodelovanje, pred letom 2014 ponudijo evropski projekti usposabljanja, in poziva, da bi bilo treba za ta namen uporabiti zlasti obstoječe institucije za usposabljanje, opozarja, da lahko mreža predsednikov vrhovnih sodišč, evropska mreža svetov za pravosodje, združenje državnih svetov in vrhovnega upravnega sodstva ter mreža evropskih generalnih državnih tožilcev Eurojustice, pravosodni delavci in odvetniki ponudijo zelo veliko z usklajevanjem in spodbujanjem poklicnega usposabljanja za delavce v pravosodju ter medsebojnim razumevanjem pravnih sistemov drugih držav članic ter z omogočanjem lažjega reševanja čezmejnih sporov in težav, njihove dejavnosti pa je treba spodbujati in zadostno financirati; nadalje meni, da mora to privedi do načrta za evropsko pravosodno usposabljanje, ki bo financirano v celoti in oblikovano v povezavi z omenjenimi pravosodnimi mrežami, ne da bi pri tem po nepotrebnem podvajali programe in strukture, in ki bo vodilo v oblikovanje evropske akademije za pravosodje, ki bo vključevala evropsko mrežo za pravosodno usposabljanje na področju in akademijo za evropsko pravo;

14. meni, da bi bilo treba zlasti v fazi priprave zakonodaje Unije in to še posebej na področju civilnega in družinskega prava omogočiti, da bi imeli nacionalni sodniki in sodniki Unije izrazili mnenje o povsem tehničnih vidikih predlaganih ukrepov, da se zagotovi, da bodo nacionalni sodniki lahko s kar najmanj težavami izvajali in uporabljali prihodnjo zakonodajo; meni, da bi to lahko pomagalo tudi pri vzpostavljanju prihodnjih stikov med sodniki ter tako odprlo nove poti za komunikacijo; pozdravlja prispevek nacionalnih pravosodnih organov med zakonodajnimi postopki;

15. meni, da bi Komisija morala dati prednost spopadanju s težavami, ki jih povzročajo razlike v nacionalnem procesnem pravu (denimo zastaralni roki in obravnavanje tujega prava s strani sodišč); glede na osrednji pomen tega vidika predlaga, da bi bilo treba preložiti datum za poročilo Komisije o čezmejnem delovanju sedanje ureditve civilnega procesnega prava v EU z leta 2013 na konec leta 2011; poziva Komisijo, naj kot nujno odgovori na njegovo resolucijo z dne 1. februarja 2007 ⁽¹⁾, in sicer tako, da predstavi predlog skupnega roka zastaranja v čezmejnih sporih, ki vključujejo telesne poškodbe in nesreče s smrtnim izidom;

16. pozdravlja zeleno knjigo z dne 1. julija 2010 o možnostih politike za napredek na področju evropskega pogodbenega prava za potrošnike in podjetja in podpira ambiciozno pobudo Komisije za instrument evropskega pogodbenega prava, ki bi ga lahko pogodbene strani uporabile prostovoljno (KOM(2010)0348);

17. poudarja pomen čezmejnega pravosodja pri reševanju primerov goljufije in zavajajoče poslovne prakse, ki izvirajo iz ene države članice, njihove žrtve pa so posamezniki, nevladne organizacije ter mala in srednja podjetja v drugih državah članicah;

18. opozarja na resolucijo Parlamenta z dne 10. marca 2009 o sodelovanju med sodišči držav članic pri pridobivanju dokazov v civilnih ali gospodarskih zadevah ⁽²⁾ in poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za izboljšanje sodelovanja med sodišči držav članic za namene pridobivanja dokazov in izboljšanja učinkovitosti Uredbe (ES) št. 1206/2001, zlasti z zagotavljanjem, da so sodišča in odvetniki bolje obveščeni o njej, ter naj spodbuja široko uporabo informacijske tehnologije in videokonferenc; meni, da bi moral obstajati varen sistem za pošiljanje in prejemanje elektronske pošte ter da bi bilo treba te zadeve obravnavati v okviru evropske strategije na področju e-pravosodja;

⁽¹⁾ UL C 250 E, 25.10.2007, str. 99.

⁽²⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 21.

Torek, 23. november 2010

19. pozdravlja dejstvo, da akcijski načrt predlaga zakonodajno pobudo za uredbo o večji učinkovitosti izvrševanja sodb v zvezi s transparentnostjo premoženja dolžnikov in podobno uredbo o zaplembi bančnih računov; vseeno poudarja dopolnjujočo naravo obeh predlogov, ki bi ju bilo treba predložiti čim prej;
20. meni, da so te pobude, če upoštevamo gospodarsko krizo, vse pomembnejše;
21. poziva Komisijo, naj čim prej ukrepa v skladu s temi pobudami ter naj se osredotoča na možnost samostojnega evropskega sredstva za odkrivanje in/ali zamrznitev sredstev v čezmejnih primerih;
22. poudarja, da ima to področje pomembne finančne posledice ter posledice za ugled; glede na to spodbuja preventivno uporabo alternativnih mehanizmov za reševanje sporov;
23. je prepričan, da bi morala utrditev pravnih ureditev s sredstvi, opredeljenimi v tem poročilu, zagotoviti privedi do razvoja in krepitve gospodarskih in poklicnih odnosov, ter tako prispevati k oblikovanju resničnega enotnega trga;
24. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo enotnejšo uporabo zakonodaje EU (v njenih postopkovnih vidikih), pri čemer naj se osredotočijo na standardizirana pravila in upravne postopke, ki bi se morali uporabljati na področjih v pristojnosti Unije, kot so davki, carine, trgovina in varstvo potrošnikov in za katere veljajo omejitve iz pogodb o EU, ob upoštevanju pravnega delovanja enotnega trga in svobodne konkurence;
25. poudarja, da je namen stockholmskega programa ustvariti območje svobode, varnosti in pravice, ki bo državljanom zagotavljalo temeljne pravice, vključno s svobodo podjetništva, za razvoj podjetništva na vseh gospodarskih področjih;
26. odločno podpira Komisijo pri njenem prizadevanju za uzakonitev zakonodaje, ki bi znižala stroške poslovanja in transakcij, zlasti za mala in srednja podjetja;
27. podpira skupne pobude Komisije in držav članic, da bi za mala in srednja podjetja, ki poslujejo čezmejno na celotnem ozemlju EU, zmanjšali birokratske ovire, s čimer bi resnično znižali upravno, finančno in regulativno breme; odobrava prihajajočo revizijo direktive o zamudah pri plačilih;
28. poudarja, da pravilno delovanje enotnega trga pospešuje razvoj evropskega območja svobode, varnosti in pravice in prispeva h krepitvi evropskega modela socialnega tržnega gospodarstva; prav tako priznava, da bo vzpostavitev Evropskega območja svobode, varnosti in pravice okrepila enotni trg, zlasti varstvo potrošnikov;
29. poudarja, da člen 12 Pogodbe o delovanju Evropske unije kot splošna določba ponovno potrjuje, da je treba varstvo potrošnikov upoštevati tudi pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti Unije; poudarja pomen nove predlagane direktive o pravicah potrošnikov ter prihajajoče posodobitve direktive o paketnem potovanju, direktive o nepoštenih poslovnih praksah in direktive o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju;
30. poziva Komisijo, naj z zakonodajnimi pa tudi z nezakonodajnimi ukrepi poskrbi za odstranitev vseh ovir pri razvoju e-trgovine, ki so bile v zadnjem času ugotovljene v digitalni agendi za leto 2010; poziva k hitri rešitvi čezmejnih trgovinskih težav pri spletnih potrošniških nakupih, zlasti v zvezi s plačili in čezmejnimi dostavami; poudarja, da je treba povečati zaupanje potrošnikov in podjetnikov v čezmejno e-trgovino, med drugim z okrepitevjo boja proti kibernetickemu kriminalu in ponarejanju; poziva k oblikovanju listine EU o pravicah potrošnikov na področju spletnih storitev in e-trgovine;

Torek, 23. november 2010

31. ponavlja svoj poziv Komisiji, naj zagotovi takojšnjo in popolno obveščenost Evropskega parlamenta o napredku v vseh fazah pogajanj o trgovinskem sporazumu o boju proti ponarejanju (ACTA), da se v celoti spoštujeta vsebina in duh Lizbonske pogodbe, ter svojo zahtevo po dodatnih zagotovilih, da ta sporazum ne bo spremenil pravnega reda EU na področju uveljavljanja pravic intelektualne lastnine in temeljnih pravic; poziva Komisijo, naj vzpostavi tesne stike s tretjimi državami, ki ne sodelujejo pri pogajanjih o sporazumu ACTA, zlasti z državami v vzponu;

32. opozarja na težave, povezane s pravno negotovostjo pri trgovinski menjavi z državami, ki niso del EU, ter na vprašanje, katera sodna oblast je pristojna za reševanje sporov; ugotavlja, da se kljub obstoju načel zasebnega mednarodnega prava pri njihovem izvajanju pojavlja več težav, ki vplivajo predvsem na potrošnike in mala podjetja, ki pogosto ne poznajo svojih pravic; poleg tega opozarja na nove pravne izzive, ki so posledica globalizacije in razvoja internetnih transakcij; poudarja, da je treba na mednarodni ravni sprejeti skladen pristop, da se prepreči, da bi bili zaradi takšnega položaja oškodovani potrošniki in mala podjetja;

33. opozarja Komisijo, in sicer na področju prava gospodarskih družb, kolikor ga zadeva mednarodno zasebno pravo, na resolucije Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2009 s priporočili Komisiji o čezmejnih prenosih sedežev družb (2008/2196(INI)), z dne 4. julija 2006 o nedavnem razvoju in nadaljnjih možnostih v zvezi s pravom družb in z dne 25. oktobra 2007 o evropski družbi v zasebni lasti in o štirinajsti direktivi na področju prava družb o prenosu sedeža podjetja ter na sodbe Sodišča v zadevah Daily Mail in General Trust, Centros, Überseering, Inspire Art, SEVIC Systems in Cartesio;

34. je seznanjen z izrekom sodbe v zadevi Cartesio, in sicer, da je – ob odsotnosti enotne definicije v okviru prava Unije za podjetja, ki lahko uživajo pravico do ustanovitve na podlagi enega samega povezovalnega dejavnika, ki določa nacionalno pravo, ki se uporablja za podjetje – vprašanje, ali se člen 49 PDEU uporablja za podjetje, ki se poskuša zanašati na temeljno svoboščino iz tega člena, predhodna zadeva, ki jo je mogoče v skladu s trenutno zasnovano zakonodajo Unije mogoče rešiti z uporabo veljavne nacionalne zakonodaje; nadalje opoza, da razvoj na področju prava gospodarskih družb, predviden v pogodbi, kot se poskuša uresničiti z zakonodajo in sporazumi, se še ni spopadel z razlikami med zakonodajami različnih držav članic in skladno s tem še ni izkoreninil teh razlik; ugotavlja, da je to dokaz praznine v zakonodaji Unije; ponavlja svoj poziv, da se ta praznina odpravi;

35. poziva komisijo, naj si po svojih najboljših močeh na Haaški konferenci prizadeva oživiti projekt konvencije o mednarodnih sodbah; meni, da bi lahko Komisija začela s širokimi posvetovanji – pri tem bi Parlament obveščala in ga vključila vanje – o tem, ali naj imajo pravila iz Uredbe (ES) št. 44/2001⁽¹⁾ vzajemni učinek, da bi se tako druge države, zlasti Združene države Amerike, spodbudile k nadaljevanju pogajanj; meni, da bi bilo prezgodaj in napačno razmišljati o tem, da se pravilom iz te uredbe podeli vzajemni učinek, dokler ne bo dovolj jasno, da poskusi ponovnega začetka pogajanj v Haagu niso bili uspešni ter iz opravljenih posvetovanj in študij ne bo razvidno, da bi imela takšna poteza koristi in prednosti za državljane, podjetja in odvetnike v EU;

36. poziva komisarja za pravosodje, naj zagotovi, da bo Parlament v prihodnosti tesneje sodeloval pri dejavnostih Komisije in Sveta na Haaški konferenci prek parlamentarnega opazovalca in z rednimi izjavami za pristojni parlamentarni odbor; v zvezi s tem opozarja Komisijo na institucionalne zaveze, ki jih je pred Parlamentom izrazil komisar Frattini septembra 2006, in sicer, da bo Komisija v celoti sodelovala s Parlamentom pri svojem delu s Haaško konferenco;

37. spodbuja Komisijo, naj v celoti odigra svojo vlogo pri delu Haaške konference; poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za zagotovitev, da EU ratificira Haaško konvencijo o zaščiti otrok z dne 19. oktobra 1996;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, 16.1.2001, str. 1).

Torek, 23. november 2010

38. sprejema odločitev, da ustanovi medparlamentarni forum o delu Haaške konference; meni, da ima spodbujanje avtonomije strank v pogodbenih odnosih po vsem svetu – že samo kot vzor – na Haaški konferenci tako resne posledice s stališča izogibanja obveznim določbam, da sta potrebna razprava in razmislek o tem na demokratičnih forumih po vsem svetu;

39. ugotavlja, da je Komisija ustanovila delovno skupino za arbitražo; opozarja Komisijo, naj ne sprejme nobene zakonodajne pobude na tem področju brez odprtega posvetovanja in ob celoviti vključitvi Evropskega parlamenta; poziva Komisijo, naj zagotovi, da je predstavnik pristojnega parlamentarnega odbora povabljen k sodelovanju pri vseh tovrstnih delovnih skupinah, ter brez odrekanja pravice Komisije do pobude meni, da bi moral imeti Evropski parlament pravico imenovati člana ali člane tovrstnih delovnih skupin, da se zagotovi, da so resnično reprezentativne;

40. poudarja, da je treba zagotoviti vzajemno priznavanje uradnih dokumentov nacionalnih uprav; pozdravlja prizadevanja komisije, da se državljanom omogoči uresničevanje njihove pravice do prostega gibanja, in odločno podpira načrte, da se omogoči medsebojno priznanje učinkov dokumentov o civilnem statusu; poziva k dodatnim prizadevanjem za zmanjšanje ovir za državljane, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja, zlasti kar zadeva dostop do socialnih ugodnosti, do katerih so upravičeni, in njihove pravice, da volijo na občinskih volitvah;

41. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
